

се в дните около създаването на „Вечната и святата“. Преди да я занесе за печат, тя дава ръкописа единствено на него – на човека, чиито съвети най-много цени. Той я съветва да махне едно стихотворение и тя не го включва в книгата. Заедно със Сирак Скитник стават гаранتي и подписват полица, с която се купува хартия, необходима за издаването на стихосбирката. Багряна си спомня: „Владимир Василев даде идеята заглавието да се набере с букви и по края да има зелена рамка. Понякога идваше и надникваше в коректурите. Вземаше и листове от машината, поглеждаше ги и правеше някои бележки.“¹⁰ И обобщава: „За първата ми книга Владимир Василев се потруди много за издаването ѝ.“¹¹ Нека не забравяме, че „Вечната и святата“ е шедьовър в българската поетична класика!

Главният редактор на „Златорог“ непрекъснато изисква от Багряна да пише: предлага ѝ да преведе за списанието стихове от Анна Ахматова, моли я да напише стихотворение за Ботев по повод 50-годишнината от смъртта му (интересът на поетесата към Ботев и творчеството му е добре известен), настоява цикълът „Бретан“ да бъде готов за определената книжка на списанието, сериозно или шеговито я „преследва“ с писма и в чужбина – упорито и настойчиво я моли да изпрати стихове за поредния брой.

Ето едно негово шеговито писмо-стихотворение до нея:

18. I. 1941

ЛИЗА,

Дойде време веч да се дава
книжка първа, а нямаш представа
какъв зор!... Ни едно стихотворение!
(Да се отчаеш от това поколение).

Затова редакцията почитаема чака,
че ще поведеш ти стихотворната атака –
както подобава на истинска амазонка
(разбира се – и Златорожска примадонка).